

ma pars de primorum hebdomada dierum. Secunda, de hebdomada sequentium mundi ætatum. Tertia de gemina resurrectione mortuorum, vnde vtraque hebdomada suppletur, & in octauam perficitur. Prima nanque resurrectione animarum, quæ est remissio peccatorum, mors peccati, quæ est post septem dies admissa, deletur: secunda resurrectione corporum mors omnis carnis per septem ætates mundi mortuorum absorbetur.

Apocal. 4. & 5. **H**is ita propofitis, iam nunc afpiciendum est ad oflium apertum in cælo, & ad fe-

FINIS PROLOGI.

RVPERTI ABBATIS TVITIENSIS DE TRINITATE ET OPE RIBVS EIVS, IN GENESIM COMMENTARIORVM LIBER PRIMVS.

Quod extra se fanctâ Trinitas non habuerit exemplar, vt condebet hæc tria, cælum, terram, & omnem ornatum eorum.

CAPVT I.

Scripturarum omnium vertex sublimis liber Geneseos sic incipit. (In principio creauit Deus cælum & terram.) Duo bus istis scilicet, cælo & terræ postmodum adijcit tertium, dicendo: (Igitur perfecti sunt cæli & terra & omnis ornatu eorum.) Sanè cæli nomine, inuisibilis illa sanctorum angelorum patria, terræ autè vocabulo visibilis iste mundus designatus est. Porrò, ornatu cæli angelica creatura, terræ autem cum cætera quæ nascuntur vel sunt in ea, tum præcipuè genus humanum est. Quod habuit exemplar faciens hæc tria, nisi seipsum, Deus vnus, qui est trinitas? Plana non ideas, id est, formas, quas philosophi, seculares effinxerunt, sed seipsum pater deus, seipsum (inquam) attendit Deus vnus pater & filius, cum eo, quo pariter vterque natura liter ornatu est, sancto spiritu: dū non solū cæli incorporeum, sed etiam corpulentam creauit substantiam terræ, & vtrumque simili compit ornatu, cælum, scilicet, angelicis spiritibus, terram autem implens hominibus, quos æquales angelis esset facturus. Cælum quippe & terra dum crearentur, iam tūc in consilio creatantis, cui non accedit consiliū nouum, illud placitum erat, vt Dei filius terrenam substantiam indueret, ac proinde cælum rectè secundum personam patris, terram autem creatam esse intelligimus secundum personam filij, vtriusque autem, scilicet cæli & terræ, ornatu eorum secundū pro-

ET OPERIB. EIVS.

dem positam in eo, & supra sedem sedens, qui omnia condidit, exorandus est, per septem lampades ardentes, quas ante thronum suū appendit, & per septem cornua, totidemque oculos agni, qui est in medio throni sui, vt prædictum creaturæ ornatu, ter septenarium dignè nobis disserere præstet, secundū veritatem libri magni, quem de dextera eius idem agnus accepit, & aperiens vt solus erat dignus, septem eius signacula soluit.

priam personam spiritus sancti esse factum, ex eo maximè liquet, quia priusquam mundi creaturam ornari cceptum esset, spiritus Dei, inquit scriptura, ferebatur super aquas, & exinde septiformi ornatu expleto, requieuit (ait) Deus ab omni opere suo, videlicet eò quòd illam efficaciter creaturam in opere artis suæ esset affectus, super quæ requiescere haberet spiritus eius, qualem facere vel inuenire gestiēs, ante super aquas ferebatur. Igitur non extrinsecus quæras, aut suspicaris fuisse exemplar, siue quas dixerunt sapientes huius seculi, creaturis adiutrices ideas, quia profecto, cum præter Deum nihil extisteret, sola sibi, vt hæc tria faceret, exemplar fuit trinitas.

Idea Platoni.

Cui dicatur Genes.

CAPVT II.

IAm antequam ipsa scripturæ verba ingrediamur, quærendum est, vnde vel cur liber iste Genesim vocetur. Etenim titulus iste benè perfectus, verè secundum nomen suum libri huius celsum illuminat caput. Dicitur enim titulus à titane, id est, sole, quo mundus iste illuminatur, quia videlicet præscriptione, quam titulum dicimus, quasi præmissio lumine, libri sequentis introitus aperitur. Vnde ergo liber iste Genesim dicitur? A generationibus cæli & terræ, immò à generatione illius diei, quo istæ generationes creatæ sunt, antequam fierent, sicut in hoc libro scriptum est. Istæ generationes cæli & terræ, quādo creatæ sunt, in die quo fecit Deus cælum & terram, & omne virgultum agri, antequā oriretur in terra, omnem herbā regionis priusquā germinaret. Quis est iste dies, in quo hæc creatæ sunt, antequā oriretur siue germinarent, nisi ipse quem annunciamus, diem ex die, diem (inquam) ex die, id est, verbum ex patre, in quo (sicut ait Euangelista) vita erat,